

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmae Virtvtvm, Ac Vitiorvm , Tomus ...

Guilelmus <Peraldus>

Lvgdvni, 1585

De Luxuria cordis & corporis. Cap. I.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46161](#)

Endor pars illa intelligit quæ operi carnali & generationi deseruit. Propter hanc utilitatē cōparatur sui. Prou. 11. Circul⁹ aureus in narib⁹ suis, mulier pulchra & fatua. Sus si ex vna parte vi dere volutabru, & ex alia parte lectū roseū, pri⁹ curreret ad voluntabru. Sic tales immunditiā luxurię, delitiis paradisi p̄eponūt. Licet diabol⁹ intelligi posset sus ista, & mulier ipse circul⁹ quē diabolus immergit in lutū omnis immunditiæ. Ad eādem vilitatē pertinet quod legitur Eccl. 9. Omnis mulier quæ est forniciaria, quasi stercus in via ab oībus prætererūtibus cōculcabitur.

¶ Quod luxuria ponit hominem in misera seruitute.

In misera etiā seruitute ponit hominē vitiū istud, nō solū, quia facit spiritū seruū eius qui sibi naturaliter deberet seruire, sc̄ corporis sui, sed etiā vilissimæ parti illius. Sed etiā propter seruitutē mulierū quæ est valde misera. Vñ Tul. Illū ego nō liberū dicā, cui mulier imperat, leges imponit: vocat, veniēdū est: ecclit, abeundū est: poscit, dādum est: minatur, extimescēdū est. Hūc ergo nō tātūmodo seruū, sed nequissimū seruū ego iudico. Hie. Nihil vili⁹ q̄ à carne vinci: nil glotiosius q̄ carnē vincere.

**¶ Luxuria videtur esse de numero peccatorū illorum
de quibus dæmones erubescunt.**

PRAESTREA Luxuria videtur esse de numero peccatorū illorum de quibus etiā erubescunt dæmones. Vnde gl. super illud Ezech. 16. Dabo te in animas odientium te filiarū Palæstinarū, quæ erubescunt in via tua scelerata. dicit gl. loquēs de spirituali Hierusalē: Tanta miseriæ Hierusalē erit correctio, vt erubescat etiā dæmones nostrorū magnitudinē peccatorū. Cui⁹ ratio esse p̄t hæc: peccatū diaboli, est: superbia: hominū verò, luxuria, & alia carnalia peccata. Luxuria verò videt esse turpior superbia, quæ quia min⁹ turpis creditur, minus vitatur. Luxuriā cō magis erubescunt hominēs, quia oīs turpē nouerūt. Præterea dicūt Magistri q̄ sunt aliqui dæmones q̄ memores suæ antiquę nobilitatis, nō dignātur de luxuria tentare. Signū ad hoc est, q̄ Lucifer tentans dominum in deserto, non tentauit eum de luxuria.

De speciebus luxurie. PARTS II. quæ habet decem capitula.

De Luxuria cordis & corporis. C A P. I.

Equitur de speciebus luxurie. Diuiditur autem Luxuria, vno modo in duas species, sc̄ in luxuriam cordis, & luxuriā corporis. Ad has duas species pertinet quod legitur in Psal. Vre renes meos, & cor meū. Cōtra primā speciem est necessarium ut ad mamillas zona aurea sim⁹ præcīcti, secūdū q̄ vedit Ioānes Apo. 1. Cōtra secundā oportet nos præcinctos esse ad renes, secūdū visio

visionē, Eze. 9. & Dan. 10. Leuui oculos meos, & vidi, & ecce vir vñus vestitus linceis & renes eius accinēti auro obrizo. Incōtinentia verò cordis valde periculosa est propter hoc q̄ ille qui laborat hac specie incontinentia, peccat mortaliter toutes quōties videt pulchram mulierē. Id o dicitur sagena eorum cor mulieris fatuæ. Eccl. 7. Inueni amariorem morte mulierē, quæ laqueus venatorum est, & sagena cor eius. Sagena totā aquam occupat: sic corde fornicatur cum omnibus fatua mulier.

De acceptione huius nominis Luxuria, & quod enumerantur quinque species secundum utramque acceptiōnem.

C A P. II.

Alio modo diuiditur Luxuria in quinque species. Notandū atamen est q̄ hoc nomen Luxuria quandoque sumitur largius, quādoque minus largè. ¶ Primo modo Luxuria dicitur ordinatus amor delectationis, quæ secūdū tantū est: sicut vitium Gulae est inordinatus amor delectationis quæ est secūdū gustū: & cupiditas inordinatus amor pecuniae: & secūdū hoc potest dividī Luxuria in quinq; species. ¶ Quarū prima pertinet ad suauitatem vestīū & lectorū. ¶ Secūda, ad suauitatem vñctionū qua antiqui vtebātur. ¶ Tertia, ad suauitatem balneorū. ¶ Quarta, ad tractus immundos illos membrorum quæ generationi nō deseruit. ¶ Quinta pertinet & ad mēbra generationi deputata. ¶ Et istæ species luxuriæ vocātur Luxuria, secundū quod hoc nōmē Luxuria strictè sumitur. Et diuiditur in quinq; species. ¶ Prima, est simplex fornicatio. ¶ Secūda, stuprū, quod est illicita deflorationis virginū. ¶ Tertia, est adulteriū, qđ est ad alteri⁹ thorū accessio. ¶ Quarta est incestus, qui est cōsanguinearū vel affiniū abusus. Sub qua specie cōprehendi possunt peccata sanctimoniaiū & etiā religiosorū. ¶ Quīta est, peccatiū cōtranaturā, qđ fit duobus modis: quādoq; enim est, contra naturā quo ad modū, vel cū mulier super greditur, vel cū sit bestiali modo illud opus, tñ in vase debito: quādoq; verò est cōtra naturā quantū ad substantiam, vt cūm quis procurat vel cōsentit, vt scimē alibi q̄ in loco ad hoc deputato effundatur. De quo virio cū magna cautela loquendū est in prædicādo, & interrogaciones in confessionib⁹ faciendo, vt nihil hominibus renuletur qđ illis præstet occasiō peccādi. Et nota q̄ diabolus dicitur habere duas manus, quib⁹ frequenter homines capit, s. Gulam & Luxuriā. De quibus expōnitur illud Psal. Cōsiderat peccator iustum: s. diabolus, & querit mortificare eum: dominus autem non derelinquet eum in manib⁹ eius. Quinque digiti in prima manu, sunt quinq; species Gulæ, quæ notantur in hoc versic. Præproperè, lautè, nimis, ardente;